ZÁPIS

Název akce	Beseda na téma Cesta za příběhem
Typ výstupu	Rozvoj čtenářské pre/gramotnosti při přechodu z MŠ do ZŠ
Lektor	Mgr. Barbora Tichá
Datum a čas konání (od - do)	10.11. 2026 9:00 – 10:00
Místo konání	MŠ Lubenec

Vzdělávací program byl zaměřen na rozvoj porozumění příběhu a podporu čtenářské pregramotnosti prostřednictvím pestré nabídky činností, které propojovaly poslech, komunikaci, pohyb, dramatizaci a výtvarné vyjádření. Setkání se zúčastnila početnější skupina téměř dvaceti předškolních dětí. Od samého začátku bylo patrné, že se jedná o velmi živý a temperamentní kolektiv, jehož děti mají přirozenou potřebu pohybu, spontánního projevu a vzájemné komunikace. Program proto vyžadoval pružnější přístup, průběžné usměrňování pozornosti a především střídání klidnějších a aktivnějších částí.

V úvodu jsme se vzájemně představily a povídali si tom, kdo rád čte a jaké mají děti oblíbené knížky. Děti se ochotně zapojovaly do rozhovoru, reagovaly na otázky a spontánně přicházely s vlastními nápady. Jejich temperament se projevoval nejen v množství komentářů a odpovědí, ale také v potřebě pohybovat se a aktivně reagovat na dění kolem sebe.

První praktickou činností bylo hádání předmětů ukrytých v látkovém pytlíku. Děti si postupně vybíraly jednotlivé předměty, snažily se je pojmenovat a přemýšlely o jejich využití. Nezůstávaly však pouze u samotného poznávání – velmi pohotově začaly předměty spojovat do vlastních příběhových představ, které dále rozvíjely. Jejich odpovědi byly spontánní, často doplněné osobními zkušenostmi a nejrůznějšími postřehy. Vzhledem k početnosti a živosti kolektivu bylo potřeba dbát na střídání dětí při odpovídání a vytvářet prostor také pro ty, které se chtěly do rozhovoru zapojit, ale nebyly tak průbojné. Aktivita přispěla k rozšíření slovní zásoby, rozvoji fantazie a schopnosti hledat mezi jednotlivými předměty vzájemné souvislosti.

Poté přišlo na řadu společné čtení krátké pohádky z knihy, při němž nás opět doprovázela loutka. Udržet pozornost celé skupiny během čtení bylo vzhledem k jejich temperamentu náročnější. Pomáhalo proto průběžné zapojování dětí prostřednictvím otázek a připomínání známých motivů. Po dočtení jsme společně rozebírali, co se v pohádce odehrálo, kdo v ní vystupoval a jak na sebe jednotlivé události navazovaly. Děti projevovaly dobrou

schopnost vybavit si podstatné informace, pohotově odpovídaly a mnohdy samy doplňovaly detaily, které je při poslechu zaujaly.

Následovala pohybová dramatizace příběhu. Protože šlo o živější skupinu, rozvinuly jsme tuto část více než obvykle. Pohybové zpracování jim umožnilo přirozeně uplatnit jejich energii a současně si upevňovat obsah vyprávění. Do činnosti se zapojovala většina skupiny s velkým nadšením a bylo patrné, že možnost pohybu jim vyhovuje.

Následující úkol se soustředil na práci s obrazovým materiálem. Zatímco měly děti zavřené oči, připravila jsem osm výtvarně zpracovaných obrázků s motivy z pohádky. Po jejich odkrytí si děti jednotlivé ilustrace prohlížely, pojmenovávaly zachycené situace a snažily se je propojit s tím, co již slyšely. Z aktivity jsem musela udělat více hru na otázky a odpovědi, neboť děti neudržely pozornost, i když pochopení spojení příběhu s obrázky bylo velice dobré.

Dále děti sedly ke stolečkům a dostaly za úkol kreslit ve skupinách motivy z příběhu na papíry formátu A2 Práce na jednom formátu vytvořila příležitost ke sdílení prostoru, výměně nápadů i vzájemnému inspirování. Děti byly velice živé a spontánní. Při společné tvorbě bylo třeba průběžně organizovat střídání a usměrňovat pohyb kolem pracovního prostoru. Přesto se podařilo vytvořit pestré společné dílo, ve kterém se odráželo množství dětských nápadů. Na závěr jsme si výtvory vzájemně ukázaly.

Po předchozích aktivitách a vzhledem k celkové živosti skupiny jsem se rozhodla závěr věnovat volnému rozhovoru. Děti se mohly podělit o své dojmy, povědět, zda rády čtou, jaké knihy znají a která část připraveného programu je nejvíce bavila.

Děti byly zvídavé, bezprostřední a velmi sdílné, zároveň však jejich pozornost často přitahovaly i okolní podněty. Pro úspěšný průběh programu bylo proto důležité pružně reagovat na aktuální situaci, střídat různé formy práce a zapojovat děti tak, aby mohly svou energii využít smysluplným způsobem.

Celé setkání přineslo řadu příležitostí k rozvoji čtenářské pregramotnosti. Jednotlivé aktivity dětem pomáhaly lépe si osvojit obsah vyprávění, vybavovat si jeho důležité momenty, rozpoznávat souvislosti a formulovat vlastní myšlenky. Současně si procvičovaly naslouchání, komunikační dovednosti, představivost i schopnost spolupracovat v početnější skupině.

Zpracovala: Barbora Tichá